

شمع‌هایی که پیام امید را روشن نگه داشتند

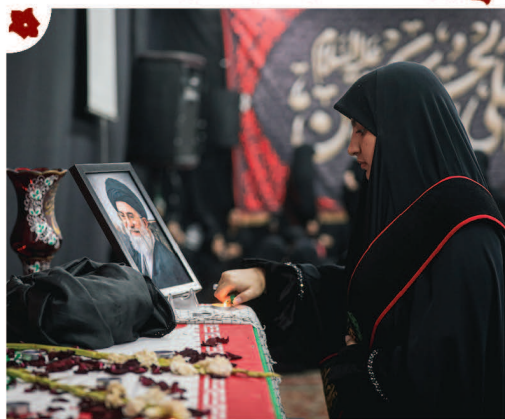
در میان انبوه شمع‌های روشن، بسیاری از زائران بادرستانی رو به آسمان، حاجات خود را زمزمه می‌کردند. اگر چه شب شام غریبان، شب سوگ و ماتم اهل بیت علیهم‌السلام است، اما در دل این اندوه، امید نیز جریان داشت؛ امید به گشایش، آرامش و ظهور حضرت ولی عصر علیه‌السلام. بسیاری از حاضران، تعجیل در فرج امام زمان علیه‌السلام را مهم‌ترین دعای خود می‌دانستند و باور داشتند که با ظهور منجی عالم بشریت، رنج و اندوه از جهان رخت بر خواهد بست.

روایت غربت عاشوراء در سایه سار بارگاه رضوی

باور و دودسته خادمان به صحن انقلاب اسلامی، فضای حرم رنگ و بوی شام غریبان کر بلا به خود گرفت. نور شمع‌ها در کنار مرثیه‌سرایی و نوحه‌خوانی، صحنه‌ای از همدلی و دلدادگی را رقم زده بود؛ گویی روایت غربت اهل بیت علیهم‌السلام بار دیگر در ذهن و دل عزاداران جان می‌گرفت. در میان زمزمه‌های سوگواران، خاطره استقامت حضرت زینب کبری علیها‌السلام و جمله جاودانه «ما را یکتا لا جمیلاً» در کنار مظلومیت کودکان، زنان و کاروان اسیران کر بلاتداعی می‌شد. اشک‌های زائران، بازتابی از اندوهی بود که قرن‌هاست در دل شیعیان زنده مانده و هر سال در شام عاشوراء تازه می‌شود.

پیوند خدمت، ارادت و انتظار

آیین شام غریبان در حرم مطهر رضوی، تنها یک مراسم سوگواری نبود؛ بلکه جلوه‌ای از پیوند عمیق خدمت، ارادت و انتظار به شمار می‌رفت. حضور خادمان در کنار زائران، روشنایی هزاران شمع و نوای مرثیه، فضایی سرشار از معنویت و همدلی آفرید و بار دیگر نشان داد که حرم مطهر امام رضا علیه‌السلام در شب‌های سوگواری اهل بیت علیهم‌السلام، مأمن دل‌های عاشق و پناهگاه شیفتگان خاندان عصمت و طهارت علیهم‌السلام است. شام غریبان امسال نیز با حضور پرشور خادمان و زائران، برگ دیگری از دفتر ارادت عاشقان اهل بیت علیهم‌السلام را در بارگاه منور رضوی رقم زد؛ شبی که در آن، نور شمع‌ها، اشک‌های عاشقان و زمزمه نام امام حسین علیه‌السلام، تصویری ماندگار از عشق، وفاداری و امید را در حافظه حرم مطهر رضوی ثبت کرد.

هم‌نوایی خادمان و زائران در شب اشک و دعا

زنان و مردان، کودکان و نوجوانان، سالمندان و جوانان از نقاط مختلف کشور خود را به حرم امام رضا علیه‌السلام رسانده بودند تا در این آیین معنوی شرکت کنند. هر شمع‌ای که در صحن انقلاب اسلامی روشن می‌شد، نشانی از نذر، دعا و ارادت به ساحت سیدالشهدا علیه‌السلام بود و هر زمزمه «یا حسین علیه‌السلام» و «یا ابوالفضل علیه‌السلام»، دل‌های عزاداران را به دشت نینوا پیوند می‌داد. محل اصلی برگزاری مراسم، ایوان طلای صحن انقلاب اسلامی بود و خادمان در حفاصل ایوان ساعت تا پنجره فولاد مستقر شدند. به منظور بهره‌مندی بیشتر زائران از این مراسم، ۷۵ درصد فضای صحن به حضور زائران و مجاوران اختصاص یافت و ۲۵ درصد نیز در اختیار خادمان قرار گرفت تا آیین سنتی شام غریبان با نظم و شکوه بیشتری برگزار شود.